

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

67. An si Episcopus neget Religiosis dignis, & idoneis approbationes ad
audiendas confessiones, possint, hoc non obstante confessiones audire?
Et an licentiae semel legitime; an praevio examine factae ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Episcopis adstringuntur experiri illorum potestatem. E contra verò, quò magis se Episcopis hac in parte subiiciunt, & ostendunt se ab illis dependere, eò experiuntur illos magis benignos: & maiori cum libertate, & pace sua ministeria possunt cum maiori proximorum fructu atque meliori cum ædificatione exercere.

RESOL. LXVII.

An si Episcopus neget Religiosis dignis, & idoneis approbationes ad audiendas confessiones, possint, hoc non obstante, Confessiones audire?

Et an licentia semel legitime, ac prævio examine facte Religiosis ab Episcopo, non debeant, nec possint reuocari absque magna causa, etiamsi Episcopus dixerit in approbatione velle illas tantum valere ad beneplacitum? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. Ref. 45.

Sup. hoc in duabus præcedentibus Ref. & in aliis earum primarum notationum.

§. 1. **N**ouissimè affirmatiuam sententiam docet Cælestinus in *compend. Theolog. moral. tractat. 1. cap. 16. num. 1. & cap. 14. quæst. 2. num. 4.* vbi sic ait: Approbationem tenentur dare Domini Episcopi, si Religiosi illis præsentati secundum formam *Clem. dudum, de sepulturis*, post examen inuenti sunt capaces & idonei ad Officium confessionum audiendarum, & si suam approbationem absque rationabili causa dare reculent; docet nihilominus Gammachæus *Commentar. in D. Thom. de sacram. Penit. cap. 18.* quòd possunt audire confessiones, & id non esse prohibitum à Tridentino, & hoc asserit prædictus Doctor Gammachæus consequenter ad verba *Clement. dudum de Sepultur. in 6.* & quia illius authoris verba sunt magni momenti, ea referam de verbo ad verbum. Tribuitque, inquit, Summus Pontifex Religiosis Ordinis Prædicatorum, & Minorum potestatem audiendi confessiones omnium ad se venientium, ita vt præfati Religiosi debeant prius examinari à Prælati, & licentiam humiliter ab eis petere, si tamen obtinere non poterint, & re vera digni inuenti fuerint, tunc temporis Summus Pontifex de plenitudine Apostolicæ potestatis eandem facultatem illis concedit. Atque ista Extrauagantes, Bonifacii scilicet VII. & Clementis V. in corpus iuris communis relatae sunt, & multis iam locis redactæ, neque à Concilio Tridentino mutatae, aut reuocatae; sed & *Clement. dudum* est Concilij totius generalis Viennensis. Hæc ille Doctor; & ante eum docuerunt hanc sententiam Rodriguez in *Addition. ad Bullam Cruciate*, §. 9. numer. 30. & in *questionum Regularium, tom. 1. quæst. 59. artic. 3.* Nauarrus in *Manuali*, cap. 27. numero 264. & alij plures. Huc vsque Cælestinus, qui etiam addit licentias semel legitime & prævio examine factas Religiosis ab Episcopo non debere, nec posse reuocari absque magna causa, etiamsi dixerit in approbatione velle illas tantum valere ad beneplacitum. Sed ne deseras videre me ipsum *part. 3. tractat. 2. resolut. 25. & 26.* vbi hanc questionem magis amplè pertracto, & communem sententiam Doctorum appono.

Sup. hoc in Ref. 1. not. seq. & in aliis eius annot.

Quæ hic sunt infra Ref. 70. & 73. & in aliis eorum notationum.

RESOL. LXVIII.

An Regularis, si iniuste non sit admissus ab Episcopo ad Confessiones audiendas, possit illas audire?
Et an dicta licentia possit coarctari ab Episcopo ad

tempus, vel pro diuersis personis? Ex p. 1. tractat. & Misc. 2. Ref. 19.

§. 1. **A**D primum affirmat, ad secundum negat. Pater Bruno de *privileg. Regular. part. 1. tr. 1. cap. 2. propos. 3. & 4.* Probatur prima pars ex multis privilegiis, & si quid daret Episcopo hanc facultatem negandi licentiam Regulari, hoc esset *cap. 1. sess. 23. de Reformat.* vbi habetur, quòd non possit Regularis audire confessiones secularium; etiam Sacerdotum, &c. nisi approbationem obtineat privilegii & consuetudine, &c. Sed illud non dat ei hanc facultatem, eum nihil penitus ex ea sequatur, possitque legitime pati hanc exceptionem, sicuti & alias exceptiones de quibus supra: eo maxime, quòd, vt asserit Nauarrus in *cap. placuit, de Penit.* Lex posterior generalis sæpè limitatur per specialem ius antiquum: & quod iura iuribus sunt concordanda etiam aliquando cum quadam proprietate verborum, ne ius antiquum, nisi ratione vrgentissima, & expressione verborum incompatibilium iuris noui cum eo, abrogetur, vt in *tractat. de Prædicator.* fasè probabitur; & idem communitatis Canonistarum sensus semper ad hoc requirit clarissimam iuris antiqui expressè derogatoriam: hoc autem ius nouum Tridentini de facili potest cum antiquo concordari; estque ius commune, & antiquum speciale, nec nouum habet debitam clarissimam derogatoriam. Accedit, quòd vt dicit Peyrings de *Privileg. Minim. tom. 1. constit. 26. Leonis X. 9.* hanc sententiam sustinens; Non credendum est, Concilium voluisse confouere Episcopos in suis passionibus, & odiis aduersus Regulares; quòd proculdubio faceret, si capaces quoad scientiam, & probatos quoad mores posset reicere. Nec hoc est nouum in iure, quòd petita licentia, & iniuste, vel iniuriosè denegata, habeatur pro obtenta: nam ita conceditur in hæc speciali materia in Lateranensi Concilio, ac etiam in certis casibus quoad ministracionem Sacramentorum, in quibus petita licet non obtenta, sufficit ad licitè, & debitè ministranda Sacramenta Eucharistiae, & extreme Vnctionis, vt patet ex dictis *Clementin. dudum, & Extrauag. inter cuncta, & ex cap. Licet, de Regularibus, & cap. 1. de supplenda negligentia Prælatorum.*

2. Probatur secunda pars, videlicet quòd Episcopi non possint coarctare licentias Regularibus ad confessiones audiendas; Quoniam concessiones Apostolicæ Regularibus concessa generaliter, & personas quolibet, tempora, & loca etiam quælibet, in perpetuum facultatem illam, seu iustitiam extensionem extendunt; & ne grauaretur Lector, si enumerarem, hinc vnam adducam cum altera declaratione Cardinalium: Sic enim Pius V. Bulla, *Et si in Mendicantium*, declarando *cap. 15. sess. 23. Trident.* quòd agit de Confessariis, pronunciat, ita vt à confessionibus audiendis tam intra eorum Ecclesias, & domos, quam extra minime prohibeantur, &c. Super hoc litteras Pauli IV. concedentis eisdem Fratribus Mendicantibus Regulari obseruantia, post se confessiones secularium personarum, etiam intramurum, etiam extra domos, & Monasteria sua, & vbi libet audire, & approbando, & de nouo concedendo. Hæc Pontifex. Sacra autem Congregatio 1623. quibusdam Episcopis arbitrantibus in vi Constitutionis Gregor. XV. inchoatae, *Inferentibus* posse limitationes in suis approbationibus, seu admissionibus apponere, sic Regularibus de hæc violatione conuenientibus; respondit: S. Congregatio decreuit vi illius Constitutionis, Episcopos Regularibus